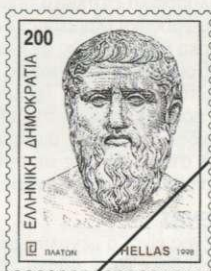

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ POSTES HELLENIQUES
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ SERVICE PHILATELIQUE

ΟΜΗΡΟΣ
ΣΟΦΟΚΛΗΣ
ΕΥΡΥΠΛΙΔΗΣ
ΠΛΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ»

SÉRIE COMMÉMORATIVE DE TIMBRES
«ÉCRIVAINS GRECS DE L' ANTIQUITÉ»

COMMÉMORATIVE SET OF STAMPS
«ANCIENT GREEK WRITERS»

GEDENKMARKENSERIE
«ALTGRIECHISCHE SCHRIFTSTELLER»

ΚΛΑΣΕΙΣ

Δρχ. 20
 Δρχ. 100
 Δρχ. 140
 Δρχ. 200
 Δρχ. 250

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΟΜΗΡΟΣ
 ΣΟΦΟΚΛΗΣ
 ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ
 ΠΛΑΤΩΝ
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ

2.000.000
 8.000.000
 2.000.000
 2.000.000
 500.000

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ : 27 x 35 χιλ., σε φύλλα των 50 τεμαχίων.
ΣΧΕΔΙΑΣΗ : Ιωάννης Γουρζής
ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ : Πολυχρωμία (OFFSET)
ΕΚΤΥΠΩΣΗ : "ΑΛΕΞ. ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ" Α.Ε.
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ - ΔΙΑΘΕΣΗ : Θα κυκλοφορήσουν στις 18 Δεκεμβρίου 1998 και θα διατίθενται από τα Ταχ. Γραφεία μέχρι και 17 Δεκεμβρίου 1999, εκτός αν εξαντληθούν νωρίτερα. Πλήρεις σειρές θα διατίθενται από τα Ταχ. Γραφεία για τέσσερις μήνες από την κυκλοφορία τους και από το κεντρικό Φιλοτελικό Γραφείο για δέκα μήνες, εφόσον δεν εξαντληθούν νωρίτερα.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θα εκδοθούν και θα έχουν παράσταση σχετική με το θέμα της σειράς.

ΔΙΑΘΕΣΗ Φ.Π.Η.Κ.

Θα διατίθενται προς 821 δρχ. ο καθένας, με προεγγραφές στα κατά τόπους Ταχ. Γραφεία, μέχρι και 07 Δεκεμβρίου 1998. Θα πωλούνται επίσης από το Κεντρικό Φιλοτελικό Γραφείο (Βύσσης 2, 101 88 ΑΘΗΝΑ) επί 15 ημέρες από την ημέρα κυκλοφορίας της σειράς, εκτός αν εξαντληθούν νωρίτερα.

ΟΜΗΡΟΣ

Ο μεγαλύτερος ποιητής όλων των αιώνων και αρχηγέτης της Ευρωπαϊκής λογοτεχνίας. Ο τόπος γέννησής του υποδηλώνεται από την ιωνική διάλεκτο που επικρατεί στα ποιήματά του και από την αρχαία παράδοση που τον συνδέει πρωταρχικά με τη Χίο όπου υπήρχε μία συνεχής ραψωδών που ονόμαζαν του εαυτούς τους Ομηρίδες ή «απογόνους του Ομήρου» και τη Σμύρνη. Διεκδικείται επίσης από τις πόλεις Κύμη, Κολοφώνα και Εφεσο, ενώ για τον τόπο του θανάτου του υπάρχει ομοφωνία για την Ιο. Συχνά αναφέρεται η πληροφορία ότι ήταν τυφλός (αιολικά-κυμαϊκά «όμηρος» σημαίνει τυφλός). Όλα αυτά σημαίνουν ότι ο Όμηρος υπήρξε Ιωνας αοιδός και ότι έζησε και εργάστηκε κυρίως στην Ιωνία κατά την περίοδο του ελληνικού αποικισμού.

Εργα του: Ιλιάδα (περίπου το 750 π.Χ.) και Οδύσεια (περίπου το 725 π.Χ.). Αποδίδονταν επίσης κατά την αρχαιότητα στον Όμηρο: Τριάντα τρεις Ύμνοι (ειδικότερα από τον Θουκυδίδη ο Ύμνος εις Απόλλωνα), η Θηβαΐς, οι Επίγονοι, τα Κύπρια, ο Μαργίτης, η Βατραχομυομαχία και η Οικαλιάς άλωσις.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Αθηναίος τραγικός ποιητής. Γεννήθηκε το 496 π.Χ. περίπου στον Κολωνό και πέθανε το 406 π.Χ. Εξελέγη στρατηγός μαζί με τον Περικλή και ελληνοταμία. Εγγραψε περισσότερα από 120 έργα από τα οποία σώθηκαν σε πλήρη μορφή επτά τραγωδίες του για τις οποίες υπάρχει ιδιαίτερη δυσκολία στη χρονολόγησή τους: Αίας (δεκαετία του 450;), Αντιγόνη (442;), Τραχίνια (δεκαετία του 430;), Οιδίπους τύραννος (μετά το 429;), Ηλέκτρα (μεταξύ 418 και 410), Φιλοκτήτης (409) και Οιδίπους επί Κολωνών (406, αλλά ανεβάστηκε μετά το θάνατό του από τον εγγονό του, Σοφοκλή, το 401). Η συμβολή του Σοφοκλή στην ιστορία της τραγωδίας υπήρξε σημαντική: εισαγωγή του τρίτου υποκριτή, αύξηση του αριθμού των μελών του Χορού από 12 σε 15, θέσπιση της πρακτικής της διδασκαλίας διαφορετικών θεματικών έργων στο πλαίσιο του ίδιου δραματικού αγώνα αντί της συνεχόμενης τριλογίας ή τετραλογίας, αν συμπεριλάβουμε και το σατυρικό δράμα.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Από τους μεγαλύτερους ιστορικούς στην παγκόσμια ιστοριογραφία και βασικός θεμελιωτής της ιστορικής μεθοδολογίας. Γεννήθηκε στην Αθήνα μεταξύ 460 και 455 π.Χ. Το έργο του είναι η καταγραφή των γεγονότων του

Πελοποννησιακού πολέμου, δηλαδή της πολεμικής σύγκρουσης που το 431 π.Χ. έφερε αντιμέτωπες τις δύο ισχυρές ελληνικές πόλεις, την Αθήνα και τη Σπάρτη, αναστάτωση ολόκληρο τον ελληνικό κόσμο και έληξε το 404 π.Χ. με την επικράτηση της Σπάρτης. Το έργο εκτείνεται σε 8 βιβλία και είναι ημιτελές (σταματάει στα γεγονότα του 411 π.Χ.)• πολλές ενδείξεις μας πηθούν ότι ο Θουκυδίδης είχε σκοπό να φτάσει ως το 404 π.Χ. Πέθανε λίγο μετά το 400 π.Χ.

ΠΛΑΤΩΝ

Το ισχυρότερο ίσως φιλοσοφικό πνεύμα της ελληνικής αρχαιότητας. Η Ακαδημία, η φιλοσοφική σχολή που ο ίδιος ίδρυσε, συνέβαλε με την ακτινοβολία της στη διάδοση του φιλοσοφικού προβληματισμού σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Πλάτων γεννήθηκε στην Αθήνα γύρω στο 427 π.Χ. και πέθανε στην ίδια πόλη το 347 π.Χ. Η διδασκαλία που τον διαμόρφωσε πνευματικά οφείλεται αναμφισβήτητα στον Σωκράτη που αποτελεί και το κεντρικό πρόσωπο των διαλόγων του. Τα έργα του, τριανταπέντε περίπου διαλόγοι και μερικές επιστολές, χαρακτηρίζονται γενικότερα από την τάση να τεθούν τα φιλοσοφικά ζητήματα όπως η ανδρεία (Λάχης), η ευσέβεια (Ευθύφρων), η σωφροσύνη (Χαρμίδης) ενώ στα λίγο μεταγενέστερα εξετάζονται πιο περίπλοκα θέματα όπως αν η αρετή μπορεί να διδαχθεί (Πρωταγόρας), η ηθική λειτουργία της ρητορικής (Γοργίας), η αθανασία της ψυχής (Μένων), ο έρωτας (Συμπόσιο). Τελειότερη έκφραση του πνευματικού και ηθικού αυτού προβληματισμού στο επίπεδο της πολιτικής θεωρείται η Πολιτεία, η ιδεώδης πολιτειακή συγκρότηση, όπου επιχειρείται η ανάθεση αρμοδιοτήτων στους πολίτες σε αντιστοιχία με τη γνωστική και ηθική διαστρωμάτωση της ψυχής του ανθρώπου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ο Δημοσθένης είναι ο μεγαλύτερος ίσως ρήτορας της ελληνικής αρχαιότητας. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 384 π.Χ. Οι λυσσαλές ατομικές του προσπάθειες να αποκτήσει τέλεια άρθρωση και άψογη χρήση του γλωσσικού οργάνου μιλώντας με χαλίκια στο στόμα σε χώρους ηχητικά ακατάλληλους, έμειναν παροιμιώδεις στην ιστορία της ρητορικής. Η ενασχόληση του με τα κοινά τον έφερε αντιμέτωπο με την πολιτική εκείνη μερίδα της Αθήνας που υποστήριζε την πολιτική του Φιλίππου. Οι λόγοι του, «Φιλιππικοί» και «Ολυνθιακοί» και συχνά αυτοί κατά του ομότεχου και πολιτικού αντιπάλου του Αισχύνη, δεινού ρήτορα της Αθήνας, διαπνέονται από απίστευτο πάθος και δύναμη. Όλη αυτή η εκρηκτική φραστική δύναμη δεν οδήγησε όμως σε καλό τέλος τον ίδιο τον Δημοσθένη. Το ύψος του κυρίως στους πολιτικούς λόγους, είναι έκφραση της εκρηκτικής φύσεώς του και προκάλεσε σε όλες τις εποχές θαυμασμό και μίσηση. Μετά το θάνατο του Μεγ. Αλεξάνδρου, καταδικασμένος από τον Αντίπατρο σε θάνατο, αυτοκτόνησε το 322 π.Χ. πίνοντας δηλητήριο.

KENTRON EKΔΟΣΕΩΣ
 ΕΡΓΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
 ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

VALEURS

20 drs
 100 drs
 140 drs
 200 drs
 250 drs

DESCRIPTION

Homère
 Sophocle
 Thucydide
 Platon
 Démosthène

QUANTITÉS

2.000.000
 8.000.000
 2.000.000
 2.000.000
 500.000

DIMENSIONS : 27 x 35 mm, en feuilles de 50 timbres.
DESSIN - ADAPTATION : Ioannis Gourzis
PROCÉDÉ D'IMPRESSION : Multicolore (Offset).
IMPRESSION : ALEX. MATSOUKIS S.A.
CIRCULATION - VENTE : Les timbres seront mis en vente le 18 décembre 1998 dans les bureaux de poste jusqu'au 17 décembre 1999 inclus, sauf épuisement anticipé. Des séries complètes seront disponibles auprès des bureaux de poste durant quatre mois à partir de leur mise en circulation, et au Bureau

Philatélique Central durant dix mois, sauf épuisement anticipé.

ENVELOPPES PREMIER JOUR

Elles porteront une représentation sur le thème de la série.

VENTES DES ENVELOPPES PREMIER JOUR

Par souscription dans les Bureaux de Poste au prix de 821 drachmes pièce, jusqu'au 7 décembre 1998 inclus. Elles seront également disponibles auprès du Bureau Philatélique Central (2, rue Vissis GR - 101 88 ATHENES), pendant 15 jours à compter de leur mise en circulation, sauf épuisement anticipé.

HOMERE

Homère est considéré comme le plus grand poète de tous les temps et comme le père de la littérature européenne. On déduit son lieu de naissance du dialecte ionien dont il fait un large usage dans ses poèmes, ainsi par que la tradition antique qui l'associe en premier chef à Chios où vivait une confrérie d'aèdes se nommant eux-mêmes «Homérides» ou «descendants d'Homère», ainsi qu'à Smyrne. Les villes de Cumes, Colophon et Ephèse se disputent aussi l'honneur à l'unanimité pour penser qu'il est mort à Ios. Il est souvent dit qu'il était aveugle (dans le dialecte éolien et cuméen «omiros» signifiait «aveugle»). Autrement dit, Homère serait un aède ionien qui a vécu et travaillé principalement en Ionie à l'époque de la colonisation de la région par la Grèce. Ses œuvres: l'Iliade (vers 750 av. J.-C.) et l'Odyssée (vers 752 av. J.-C.). On a également attribué pendant d'antiquité à Homère: trente trois Hymnes (notamment, d'après Thucydide, l'Hymne à Apollon), la Thébais, les Epigonoï, les Cypria, les Margites, la Batrachomyomachie et la Chute d'Oïchalia.

SOPHOCLE

Poète tragique athénien, il est né en 496 av. J.-C. près de Colone et est mort en 406 av. J.-C. Il est nommé stratège avec Périclès, ainsi que trésorier de l'Alliance d'Athènes. Il a écrit plus de 120 œuvres parmi lesquelles nous sont entièrement parvenues sept tragédies extrêmement didiciles à dater: Ajax (vers 450?), Antigone (442?), Les Trachiniennes (vers 430?), Oedipe roi (après 429?), Électre (entre 418 et 410), Philoctète (409) et Oedipe à Colone (tragédie écrite en 406, mais qui n'a été montée qu'après sa mort, en 401, par son petit-fils, Sophocles). La contribution de Sophocle à l'histoire de la tragédie est considérable: introduction du troisième acteur, augmentation du nombre des membres du chœur qui passent de 12 à 15, institution de l'enseignement de l'art dramatique en vue de la représentation d'œuvres thématiquement différentes dans la même compétition dramatique, à la place d'une trilogie consécutive ou d'une t'ralogie (si nous y incluons le drame satirique).

THUCYDIDE

Parmi les plus grands historiens de l'histoire mondiale et, avant tout, fondateur de la méthodologie historique. Il est né à athènes entre 460 et 455 av. J.-C. Son œuvre relate les événements de la guerre du Péloponnèse, à savoir du conflit qui, en 431 av. J.-C., a opposé les deux plus puissantes villes grecques, Athènes et Sparte, conflit qui a bouleversé tout le monde hellénique et a pris fin en 404 av. J.-C. en donnant l'hégémonie à Sparte. L'œuvre comprend huit livres et est demeurée inachevée (elle s'achève sur les événements de 411 av. J.-C.). De nombreux indices nous convainquent que Thucydide avait l'intention de poursuivre sa relation jusqu'en 404 av. J.-C. Il est mort un peu après 400 av. J.-C.

PLATON

Il est peut-être le plus puissant esprit philosophique de l'antiquité grecque. Le rayonnement de l'Académie, école philosophique qu'il a lui-même fondée, a contribué à la propagation de la philosophie dans le monde entier. Platon est né en 427 av. J.-C. à Athènes où il est aussi mort en 347 av. J.-C. L'enseignement qui a déterminé sa formation intellectuelle est incontestablement celui de Socrate qui est d'ailleurs le personnage central de ses dialogues. Ses œuvres, environ trente cinq dialogues et quelques épîtres, abordent généralement les grands problèmes philosophiques, tels

que le courage (Lachès), la piété (Euthyphron), la tempérance (Charmidès), tandis que, dans ses œuvres légèrement postérieures, il examine des questions plus complexes, à savoir si la vertu peut être enseignée (Protagoras), le rôle moral de la rhétorique (Gorgias), l'immortalité de l'âme (Ménon), l'amour (Banquet). L'expression la plus parfaite de cette problématique spirituelle et morale, au niveau politique idéal où les responsabilités sont assignées aux citoyens en fonction de leur savoir et de leurs qualités morales.

DÉMOSTHENE

Démosthène est peut-être le plus grand orateur de l'antiquité grecque. Il est né à Athènes en 384 av. J.-C. Ses efforts personnels acharnés pour parvenir à une élocution parfaite et pour donner à l'organe de la parole une efficacité maximale, en se forçant à parler avec des cailloux dans la bouche dans des lieux acoustiquement mal adaptés, sont restés proverbiaux dans l'histoire de la rhétorique. Son intérêt pour les affaires publiques l'a amené à s'opposer à ceux qui, à Athènes, soutenaient la politique de Philippe (Philippiques et Olynthiennes) - parmi lesquels son adversaire politique, Eschine, redoutable orateur d'Athènes - avec une force et une passion inouïes. Cette formidable puissance expressive n'a pas conduit Démosthène à une fin heureuse. Après la mort d'Alexandre le Grand, après avoir été condamné à mort par Antipatros, il s'est empoisonné en 322 av. J.-C. Son ton, notamment dans ses discours politiques, est l'expression de sa nature enflammée et a, de tous temps, suscité admiration et désir de l'imiter.

CENTRE D'ÉDITION
DES OEUVRES DES ÉCRIVAINS GRECS
DE L'ACADÉMIE D'ATHENES

CATEGORY	DESIGN	QUANTITIES
Drs 20	HOMER	2,000,000
Drs 100	SOPHOCLES	8,000,000
Drs 140	THUCYDIDES	2,000,000
Drs 200	PLATO	2,000,000
Drs 250	DEMOSTHENES	500,000

DIMENSIONS : 27 x 35 mm, in sheets of 50.

DESIGN-ADAPTATION : Ioannis Gourzis

PRINTING METHOD : Multicoloured (OFFSET)

PRINTERS : "ALEX. MATSOUKIS" CORP.

CIRCULATION-SALES : This set will be issued on 18 December 1998 and will be available at local Hellenic post offices through 17 December 1999, unless previously sold out. Complete sets will be available at local Hellenic post offices for four months from their circulation and at the Central Philatelic Office for ten months, unless previously sold out.

FIRST DAY COVERS

FDCs will be issued and have a design related to the subject of the set.

SALES OF FDCs

FDCs will be available at a charge of 821 drachmas each. Advance orders can be placed at local Hellenic post offices through 7 December 1998. FDCs will also be sold at the Central Philatelic Office (2 Vissis Street, 101 88 ATHENS) for 15 days from their date of circulation, unless previously sold out.

HOMER

Homer is the greatest poet of all times, and the father of European literature, and his birthplace is indicated by the Ionian dialect which dominates his verse. Ancient tradition links him chiefly with Chios, where there was a guild of epic poets who called themselves the Homeridae or 'descendants of Homer', as well as with Smyrna. He is also claimed by the cities of Cyme, Colophon and Ephesus. There is,

however, unanimity regarding his place of death, which was Ios. Moreover, it is often mentioned that he was blind (in Aeolian and Cymaean dialects, 'homer' means 'blind'). All of this shows that Homer was Ionian bard, and that he lived and worked mainly in Ionia during the period of Greek colonisation. He wrote the Iliad (c. 750 BC) and the Odyssey (c. 725 BC), while during antiquity other works were attributed to him, including thirty-three Hymns (Thucydides in particular claimed that the Hymn to Apollo was Homer's), Thebais, Epigoni, Cypria, Margite, Batrachomyomachia and the Fall of Oechalia.

SOPHOCLES

The Athenian tragic poet was born in 496 BC near Colonus, and died in 406 BC. He was elected a general together with Pericles, and Treasurer of the Athenian Alliance. He wrote more than 120 works, of which seven tragedies have survived unharmed, although it is extremely difficult to date them: Ajax (the decade of 450?), Antigone (442?), Trachiniae (the decade of 430), Oedipus Tyrannus (after 429) Electra (between 418 and 410), Philoctetes (409) and Oedipus Coloneus (406, but produced after his death by his grandson, Sophocles the younger, in 401). The contribution of Sophocles to the history of tragedy was of great importance: he introduced a third actor, and increased the number of members of the Chorus from 12 to 15. He also introduced the practice of staging works on different themes in the same dramatic competition, instead of a consecutive trilogy, (or tetralogy, if we include the satyr-play).

THUCYDIDES

One of the greatest ever historians, and a founder of historical methodology, Thucydides was born in Athens between 460 and 455 BC. His work recorded the events of the Peloponnesian War, which broke out in 431 BC between the two powerful Greek cities, Athens and Sparta, and turned the Hellenic world upside-down, ending in 404 BC with the victory of Sparta. The History of the Peloponnesian War covers eight books, but was left unfinished (ending with the events of 411). However, there are many indications that Thucydides intended to take his history up to 404. He died shortly after 400.

PLATO

Plato was perhaps the most important philosopher of ancient Greece, and the influence of the Academy, the school which he founded, contributed to the spread of philosophy throughout the world. Plato was born in Athens around 427 BC, and died in the same city in 347 BC. The teaching which had the greatest effect on him in intellectual terms was undoubtedly that of Socrates, who was also the central character of his Dialogues. His works, approximately thirty-five Dialogues and some Epistles, are characterised by their treatment of philosophical issues such as courage (Laches), piety (Euthyphro), and temperance (Charmides). Later on, more complex subjects are examined, such as whether virtue can be taught (Protagoras), the moral function of rhetoric (Gorgias), the immortality of the soul (Meno), and love (Symposium). The Republic is considered the most accomplished expression of this intellectual and moral problematic at a political level, an ideal state in which responsibility is allocated to citizens according to their level of knowledge and morality.

DEMOSTHENES

Born in Athens in 384 BC, Demosthenes was perhaps the greatest orator of ancient Greece. His strenuous personal efforts to attain perfect elocution and faultless diction involved speaking with pebbles in his mouth in acoustically poor surroundings, a technique that remained famous in the history of speaking. His preoccupation with matters of public interest led him, in the Philippics and the Olynthiacs, into confrontation with that faction of Athens which supported King Philip. He also often found himself driven by exceptional passion and strength into conflict with his fellow public speaker and political opponent, Aeschine, the master orator of Athens. Yet all his

explosive rhetorical power did him little good in the end. After the death of Alexander the Great he was sentenced to death by Antipater, and killed himself in 322 BC by swallowing poison. His way of expressing himself, particularly in political speeches, reflected his explosive nature, and always prompted both admiration and imitation.

**THE ACADEMY OF ATHENS
CENTRE FOR THE PUBLICATION OF THE WORKS
OF THE GREEK WRITERS**

WERTE	ABBILDUNGEN	MENGEN
Dr 20	Homer	2.000.000
Dr 100	Sophokles	8.000.000
Dr 140	Thukydides	2.000.000
Dr 200	Platon	2.000.000
Dr 250	Demosthenes	500.000

FORMAT : 27 x 35 mm auf Bogen zu je 50 Stück
 ENTWURF-ANPASSUNG: Ioannis Gourzis
 DRUCKMETHODE : Offset
 DRUCK : ALEX. MATSOUKIS A.G.
 UMLAUF-VERKAUF : Die Serie kommt am 18. Dezember 1998 in Umlauf und ist bei den Postämtern bis 17. Dezember 1999 erhältlich, wenn nicht früher vergriffen. Vollständige Serien sind während der ersten vier Umlaufmonate auch beim Zentralen Philatelistischen Dienst erhältlich, wenn nicht früher vergriffen.

ERSTTAGSUMSCHLÄGE

Tragen eine Darstellung relevant zur Serie.

ERWERB VON ERSTTAGSUMSCHLÄGEN

Nach Voranmeldung bei den lokalen Postämtern bis 07 Dezember 1998 bei den lokalen Postämtern zu je 821 Dr. Während der ersten 15 Umlaufstage auch beim Zentralen Philatelistischen Dienst (Byssis 2, 101 88 ATHEN) erhältlich, wenn nicht früher vergriffen.

HOMER

Der größte Dichter aller Zeiten und Wegbereiter der europäischen Literatur. Sein Geburtsort wird von dem ionischen Dialekt angedeutet, der in seinen Gedichten zu lesen ist und von der antiken Tradition, die ihn erst mit Chios verbindet, wo es eine Zunft von Rhapsoden gab, die sich Homeridae oder «Nachkömmlinge von Homer» nannten, und zweitens mit Smyrna. Als andere Geburtsorten werden Kymi, Kolofona und Efessos genannt, aber in bezug auf sein Todesort herrscht Übereinsimmung über Ios. Es wird oft erwähnt, daß er blind war (im äolischen - kymäischen Dialekt hieß «homeros» («ὄμηρος») blind). Alle diese Hinweise führen zu der Schlußfolgerung, daß Homer ein ionischer Barde war und daß er hauptsächlich in Ionien während der Zeit der griechischen Kolonisation lebte und arbeitete. Seine Werke sind die Ilias (um 750 v. Chr.) und die Odyssee (um 725 v. Chr.). Homer wird auch als Schriftsteller folgender Werke betrachtet: Dreiunddreißig Hymnen (besonders die Hymne an Apollo von Thukydides), Thebais, Epigonoï, Kyprea, Margites, Batrachomyomachea und die Eroberung von Oixalia.

SOPHOKLES

Athener tragischer Dichter. Geboren um 496 v. Chr. in Kolonos und gestorben 406 v. Chr. Er wurde mit Perikles General gewählt und Schatzmeister der Griechen. Von seinen 120 Dramen sind nur sieben Tragödien, die ohne Schwierigkeiten datiert werden können, vollständig erhalten: Ajax (Jahrzehnt um 450), Antigone (442), Trachinae (Jahrzehnt um 430), König Oidipus (nach 429), Elektra (zwischen 418 und 410), Philoktet (409) und Oidipus Koloneus (406, wurde aber nach seinem Tod von seinem Enkel, Sophokles im Jahr 401 auf die Bühne gebracht). Der Beitrag von Sophokles zur Entwicklungsgeschichte der griechischen Tragödie war sehr wichtig: Er hat den

dritten Darsteller eingeführt, die Zahl der Chorsänger ist von 12 auf 15 gestiegen und die praktische Lehre verschiedener thematischer Werke wurde im Rahmen eines dramatischen Wettkampfes eingeführt, an der Stelle einer fortführenden Trilogie oder Tetralogie, wenn man das satyrische Drama mitbezieht.

THUKYDIDES

Gilt als einer der größten Historiker der Welt und Hauptgründer der historischen Methodologie. Er ist in Athen zwischen 460 und 455 v. Chr. geboren. Seine Monographie stellt die Ereignisse des Peloponnesischen Kriegs dar, d.h. die Zusammenstöße vor 431 v. Chr., die zwei starke griechische Städte, Athen und Sparta in Konfrontation gegeneinander brachte. Dieser Konflikt hat die griechische Welt in Aufruhr versetzt und ging 404 v. Chr. zu Ende, als Sparta sich durchsetzte. Erhalten sind 8 Bücher, da das Werk halbvollendet geblieben ist (die Ereignisse bis 411 werden dargestellt). Es gibt viele Hinweise, die darauf hindeuten, daß Thukydides beabsichtigte, die Ereignisse bis 404 v. Chr. darzustellen. Er starb kurz nach 400 v. Chr.

PLATON

Der stärkste philosophische Geist der griechischen Antike. Die Akademie, die philosophische Schule, die er selbst gründete, hat mit ihrer Ausstrahlung zur Verbreitung des philosophischen Denkens beigetragen. Platon ist 427 v. Chr. gestorben. Seine Lehre, die ihn geistig gestaltete, ist zweifellos auf Sokrates zurückzuführen, der auch die Hauptperson seiner Dialoge darstellt. Seine Werke, c.a. 35 Dialoge und einige Briefe, werden dadurch gekennzeichnet, daß sie philosophische Fragen, wie Tapferkeit (Laches), Frömmigkeit (Euthyphro), Gescheitheit (Charmides) behandeln, während seine späteren Werke mehr komplizierte Fragen stellen, wie z. B. ob die Tugend gelehrt werden kann (Protagoras), die Unsterblichkeit der Seele (Menon) und die Liebe (Symposium). Der vollkommene Ausdruck dessen geistigen und ethischen Problematik auf politischer Ebene ist sein Werk Politeia, die ideale Staatsform, in der die Übertragung von Zuständigkeiten an die Bürger versucht wird, in Übereinstimmung mit der menschlichen Seele, was das Wissen und die Moral angeht.

DEMOSTHENES

Demosthenes ist vielleicht der größte Redner der griechischen Antiquität. Er ist 384 v. Chr. in Athen geboren. Sein leidenschaftlicher Drang, die perfekte Artikulation und die vollkommene Anwendung des Sprachorgans zu erreichen, indem er mit Kieselsteinen im Mund in Räumen mit schlechter Akoustik übte, sind in der Geschichte der Rhetorik nennenswert geblieben. Seine Beschäftigung mit der Politik hat ihn mit dem Anteil der Athener Bevölkerung in Konfrontation gesetzt, der die Politik von Philipp unterstützte («Philippiker» und «Olynthianer»), sowie auch mit seinem Kollegen und politischen Gegner, Aischynes, dem geschickten Redner von Athen, dessen Reden mit unglaublicher Leidenschaft und Stärke beseelt sind. Dieses explosive rhetorische Vermögen hat aber Demosthenes selbst nicht zu einem guten Ende geführt. Sein Still, vor allem in seiner explosiven Natur hat Bewunderung erregt und zur Nachahmung gereizt. Nach dem Tod von Alexander des Großen und seinem Todesurteil von Antipatros, begang er Selbstmord im Jahr 322 v. Chr., indem er sich selbst vergiftete.

**VERLAGSZENTRUM DER WERKE GRIECHISCHER
SCHRIFTSTELLER DER AKADEMIE
VON ATHEN**